

REVISTA ECONOMICĂ.

Apare odată pe săptămână.

„Revista Economică” se publică din însărcinarea și cu ajutorul institutelor de credit:

„Albina”, „Ardelleana”, „Auraria”, „Beregsana”, „Berzovia”, „Bihoreana”, „Bistrițana”, „Bocșana”, „Brădetul”, „Cassa de păstrare”
Miercurea, „Cassa de păstrare” Seliște, „Chioreana”, „Cordiana”, „Corvineana”, „Crișana”, „Defunata”, „Doina”, „Economia”
Cohalm, „Economul”, „Făgețana”, „Fortuna”, „Furnica”, „Grănișerul”, „Hațegana”, „Hondoleana”, „Hunedoara”, „Iulia”, „Lipovana”,
„Lușoșana”, „Luceafărul”, „Mercur”, „Mielul”, „Munteana”, „Mureșana”, „Mureșanul”, „Nădlăcana”, „Nera”, „Olteana”, „Oraviceana”,
„Patria”, „Plugarul”, „Poporul”, „Racoșana”, „Sătmăreana”, „Sebeșana”, „Selăgeana”, „Sentinela”, „Silvania”, „Someșana”, „Steaua”,
„Timișana”, „Ulpiana”, „Unirea”, „Victoria”, „Vlădeasa”, „Zărândeana” și „Zlăgheana”.

Prețul de prenumărare:
pe 1 an K 12—, pe 1/2 an K 6—.

DIRECTOR
Dr. CORNEL DIACONOVICH.

Taxa pentru inserțiuni:
de spațiul unui cm² câte 10 fileri.

Anul VII.

Sibiu, 9 Aprilie 1905.

Nr. 15.

După adunările generale.

Seria adunărilor generale ale Băncilor noastre pentru anul curent este aproape terminată, și rămâne acum să aruncăm o privire critică asupra rezultatelor realizate în anul trecut de institutele de credit românești, spre a ne da seamă despre mersul de dezvoltare a organizațiunii economice-financiare a poporului nostru.

Ca să putem săvârși această lucrare pe baze reale și cu folos practic, vom căuta să prezentăm în numerii viitori, — după cum am făcut-o și în alți ani, — rezultatele realizate de Băncile românești în totalitatea lor.

În acest scop avem să așteptăm nu numai terminarea seriei adunărilor generale, ci și compunerea și calcularea tablourilor generale despre mișcarea totalității Băncilor noastre în diferitele ramuri ale activității lor.

Însă și pân'atunci, când vom avea încheiate aceste tablouri speciale, pe baza cărora să ne putem pronunța în mod temeinic asupra lucrării întregi și asupra rezultatelor realizate de institutele financiare românești din țeară, putem da totuș dejă astăzi, pe baza rapoartelor publicate în revista noastră, *nota generală* a mersului lor de dezvoltare, și cu toatecă anul economic trecut a fost caracterizat prin o gravă criză, această notă nici decât nu este îngrijitoare și descurajatoare.

Din contră. În general vorbind, ne-am putut convinge că greutățile mari cu cari au avut să lupte Băncile noastre în anul trecut, dacă și în unele cazuri sporadice au avut de urmare o reducere oarecare a profitului net, — nu numai că nu le-au oprit și nu le-au împiedecat în mersul lor de dezvoltare, ci din contra le-au îndemnat la o lucrare mai intensivă de consolidare, la

crearea și întărirea garanțiilor dezvoltării lor viitoare.

După încheierea bilanțului general pentru anul 1904, vom avea ocaziune a arăta acest avânt cu date și cifre concrete; și pân' atunci însă îl putem semnală prin amintirea hotăririlor luate de un număr mai mare de institute, și între aceste de mai multe bănci mai însemnate, cu privire la înmulțirea averii lor proprii, atât prin nouă emisiuni de acțiuni, cât și prin crearea de rezerve mai bogate.

Este un moment îmbucurător, că aceste garanții de dezvoltare și considerare s'au putut crea nu numai în timp de criză și în mijlocul unei situațiuni economice preste măsură grave, ci totodată și în o epocă când Băncile noastre — parte în urma hotăririlor principiale ale Conferențelor lor, parte sub influența concurenței, — au început în cele mai multe locuri a reduce etalonul de interese la afacerile lor active și a servi clientela lor cu împrumuturi mai ieftine.

Această împrejurare, care dovedește în mod eclatant, că conducătorii institutelor noastre financiare își dau seamă cu toată seriozitatea de solidaritatea ce există între interesele Băncilor și ale clientelei, remarcă un moment de deosebită importanță în dezvoltarea stărilor noastre economice naționale, și este una dintre notele cele mai îmbucurătoare ale situațiunii, ce ni-o prezintă seria ultimelor adunări generale.

Deci și pân'atunci, când pe baza cifrelor concrete ale bilanțului general pro 1904 vom putea arăta în detalii și ram de ram rezultatele realizate, putem premitte constatarea, că seria adunărilor generale din anul acesta în general vorbind, ne prezintă totalitatea Băncilor noastre în stare de îmbucurător progres și dezvoltare.

Efectele publice.

(Urmare)

Am amintit la alt loc, că împrumuturi cu obligațiuni contractează de regulă statul, comitatul, comuna precum și diferitele întreprinderi economice și financiare. Intre toate însă grupul cel mai însemnat al obligațiunilor din circulația comercială și financiară îl formează cele provenite din

Împrumuturile de stat.

E știut, că susținerea statelor moderne cu organizația lor atât de complicată și cu trebuințele lor atât de mari și de diferite reclamă cheltuieli enorme. Unele dintre aceste cheltuieli sunt permanente, se cer și se repetă an de an. Aceste sunt așa-numitele cheltuieli ordinare, pe cari le acoperă statul din izvoarele sale de venit sigure, din dare, impozite și alte venituri, pe baza unui buget anual. Dar preliminariile satorite în buget nu se potrivesc totdeauna cu realitatea, ci poate rezultă uneori un deficit, alteori un escedent de buget, ori se poate întâmpla că venitele statului nu încurg totdeauna în același timp cu plățile ce are a le face, ci uneori mai mult, alteori mai puțin. Așa de ex. în statele agricole venitele încurg de regulă toamna, dar statul și până atunci trebuie să facă anumite plăți, cari nu suferă amânare. În cazuri de aceste sau în cazuri de mici deficite bugetare e obiceiul ca statul să ia împrumuturi provizorii adecă de durată scurtă. Guvernul, în statele constituționale pe baza unei imputerniciri a corpurilor legiuitoare, sau ia un împrumut dela vre-o bancă mai mare, de regulă banca de emisiune sau se adresează pentru aceste împrumuturi la particulari. În cazul acesta ultim guvernul, ori mai bine zis ministrul de finanțe emite nește avize de plată cu scadență scurtă de trei sau șase luni, în cari se obligă față de cei ce le vor cumpăra, că la scadență le va rescumpăra și că plătește și anumite interese. Aceste avize românește se pot numi mai corespunzător după franțuzește *bonuri de tezaur*. Bonurile de tezaur fac parte din așa-numita *datorie flotantă* sau provizorie a statului.

La noi în Ungaria statul a făcut astfel de datorii pe baza articolului de lege XI din 1870, în virtutea căruia s'au pus în circulație bonurile de tezaur ungare (*magyar királyi kamatozó kincstári utalványok*) cu scadență de șase luni. Dobânda o stabilește din timp în timp și după împrejurări ministrul de finanțe. În Noiembrie 1870, când s'a emis întâia oară, dobânda a fost $5\frac{1}{10}\%$, din 1874—1886 a fluctuat între $4\frac{1}{3}\%$ — $5\frac{1}{2}\%$, iar dela 1886 încoace a fost în permanență de 4% . În circulațiune suma acestor bonuri de tezaur variază între 6-8 mil. și 13 mil. E de notat, că guvernul de mult n'a mai făcut întrebuițare de împrumuturi prin bonuri de tezaur.*)

*) În Austria sunt în circulație „Österr. Partial-Hypothekar-Anweisungen“, numite și simplu „Salinenscheine“, pentru că sunt garantate cu salinele din Gmunden, Hallein și Aussee. Au sca-

De multeori însă statul are necesități deosebite, cheltuieli extraordinare, cari sunt neasemănate mai mari ca cele ordinare și se ivesc dincând încând la intervale de timp mai mult sau mai puțin îndepărtate. Evident, că aceste cheltuieli nu pot fi acoperite din venitele ordinare ale statului și nici din împrumuturi provizorii și de durată scurtă. Pentru satisfacerea lor trebuiesc căutate alte izvoare de venituri, amăsurat principiului, că cheltuielile ordinare se acoperă din venituri ordinare, iar cele extraordinare din venituri, ori mai bine zis din izvoare de venituri extraordinare. Și aceasta din motiv, că cheltuielile extraordinare sunt reclamate de trebuințe publice de ordine generală și de durată îndelungată, ca d. ex. pentru edificarea de căi ferate, canale de comunicație, porturi, instituțiuni publice cum sunt poșta și telefonul, diferite alte întreprinderi de folos obștesc etc. Toate acestea sunt destinate să aducă folos nu numai generațiunilor actuale ci și celor viitoare și astfel ar fi nedrept, dacă cheltuielile, ce le reclamă s'ar pune exclusiv în sarcina generațiunilor prezente prin dări ori impozite extraordinare. Just și corect este să se afle astfel de modalități, prin cari sarcinile să cadă deopotrivă atât pe umerii actualelor generațiuni cât și pe a celor viitoare. Astfel după multe încercări și după o lungă experiență s'a ajuns la ideea, că pentru aceste cheltuieli statul să ia împrumuturi, cari să se replătească cu încetul și în timpuri mai îndepărtate, așa că la replătirea lor să contribuie atât actualii cât și viitorii cetățeni. Să zicem de ex. că statul are necesitate de 100 mil. coroane și face un împrumut de mărimea acestei sume, pe care decide să-l replătească în decurs de 75 ani, iar până la replătirea definitivă pentru sumele nereplătite încă se obligă să solvească 4% dobânda anuală. Replătirea se face în rate anuale sau semestrale. Ratele se stabilesc pe baza unui plan de amortizare și se numesc anuități. În fiecare an deci se replătește sub formă de anuitate o parte din capital plus interesele pentru suma nereplătită încă. Atât suma anuității cât și cea a dobânzilor să ia apoi an de an în bugetul statului, ale cărui cheltuieli, știm, se acoperă prin participarea tuturor cetățenilor. În felul acesta ajunge să se realizeze principiul, că la replătirea acestor împrumuturi să contribuie cetățenii mai multor generații.

Se naște întrebarea, cum se fac aceste împrumuturi? Înainte de toate se stabilește suma de care e lipsă, apoi procentul ce va servi ca bază la plătirea intereselor. Stabilirea procentului depinde de multe împrejurări, în prima linie de prețul banilor pe piețele unde se intenționează a se cere împrumutul. Stabilită fiind suma și procentul împrumutului, întreg împrumutul se împarte în titluri mai mari sau mai mici, de 100, 200, 500, 1000 ori chiar mai multe unități de monedă indigenă și uneori și în echivalente de monede străine. Așa d. ex.

dență de 3 și 6 luni și se emit prin mijlocirea Cassei poștale austriace. În Germania datoria flotantă o constituie așa-numitele „Preussische Schatzanweisungen“, în Franța „Bons de trésor“ iar în Anglia „Exchequer Bills“.

din un împrumut de 100 milioane se poate face cu milion de titluri de câte 100 cor. sau 500 mii de câte 200 cor., 200 de mii de câte 500 cor. ș. m. d. De regulă însă din unul și acelaș împrumut se fac titluri de valori deosebite. In exemplul de mai sus s'ar putea face un anumit număr de titluri de 100 cor., apoi de 200, 500, 1000 etc. Despre aceste sume se tipăresc nește documente, cari cum am spus, se numesc obligațiuni. Suma despre care sună o obligațiune se numește *valoarea nominală* a ei. Pe lângă valoarea nominală pe obligațiune se mai tipăresc și relațiunile de drept dintre statul debitor și creditorii, apoi condițiunile în cari se va face replătirea împrumutului, tot asemenea și mărimea și modul de plătire al intereselor. Uneori se însamnă pe obligație și numele proprietarului ei. Astfel de obligațiuni se numesc *nominative* spre deosebire de așa numitele *obligații la portor*, la cari e privit ca proprietar orișicare posesor al lor. Obligațiile nominative se pot predă mai departe la alt proprietar prin indosament; cele la portor prin simplă predare. Obligațiile de stat de regulă sunt la portor, dar' pot obveni cazuri când posesorul lor pôte cere dela ministrul de finanțe să i-le emită pe nume. Obligațiile constau de regulă din două părți deosebite, din obligația propriu zisă, numită și mantisă sau invăitoare, care conține valoarea nominală, relațiile de drept dintre debitor și creditorii, mărimea și modul de plătire al dobânzei și eventual numele proprietarului, dacă obligația e nominativă. Pe lângă obligație mai este și o așa numită „coală de cupoane“, o serie de asigurațiuni de interese, cari se numără cupoane. Posesorul detașează la terminul fixat pentru plătirea intereselor cuponul corespunzător, contra căruia primește suma intereselor. La finea coalei de cupoane se alătură o adeverință numită „talon“, care servește pentru primirea unei a doua coale de cupoane, dacă cea dintâi s'a terminat.

In ceea ce privește relațiile de drept dintre stat și creditorii, trebuie să remarcăm, că pe când la împrumuturile private, creditorul poate abziice orișicând împrumutul, pe atunci la împrumuturile de stat n'are drept la aceasta, căci ar fi periculos pentru stat. Trebuie să aștepte replătirea în forma în care e concepută de stat. Statul însă își rezervă dreptul de a abziice împrumutul și mai înainte de timpul în care s'a obligat să-l replătească, ba poate abziice și astfel de împrumuturi pe cari în general nu s'a obligat să le replătească, ci s'a obligat numai la plătirea regulată de anumite interese anuale. Pentruca totuși să dea o oarecare siguranță creditorilor că obligațiunile acestea vor putea rămânea mai multă vreme în circulație, nu vor fi replătite curând, uneori statul se obligă, că amortizarea o va face numai conform planului și nu mai curând, ori cel puțin că într'un anumit interval de timp amortizarea se va face conform planului. Așa de. ex. la noi la împrumutul căilor ferate cu 4½% în aur și argint, făcut pe baza art. de lege XXXII din 1888 s'a stabilit anume, că în decursul primilor zece ani nu se vor face amortizări mai mari decât cele din planul de amortizare.

E de observat, că deși titlurile pot fi diferite totuși condițiunile relativ la replătirea împrumutului și la plătirea intereselor sunt uniforme pentru toate titlurile.

Replătirea sau amortizarea se poate face în mai multe feluri și anume: sau așa că se stabilește cel mai apropiat și cel din urmă termin de replătire, în intervalul căroră împrumutul trebuie să fie replătit; sau se stabilește termine fixe anuale sau semestrale și se condiționează că la aceste se va replăti o parte hotărîtă din capitalul restant; sau în fine pentru amortizare pe lângă o parte hotărîtă din restul capitalului se mai întrebuintează și interesele capitalului replătit. La noi cu deosebire forma aceasta din urmă se practizează.

Obligațiunile astfel pregătite sunt puse în circulație, ceea ce se face prin așa numita emisiune. Emisiunea poate fi de două feluri: directă și indirectă. Emisiune directă e aceea, când statul se adresează direct cetățenilor, provocând pe aceia, cari voiesc să împrumute statului sumele de cari are lipsă, pe aceia cari voiesc să-și plaseze capitalurile în împrumuturi de stat, să se prezinte într'un anumit loc și timp, să subscrie suma cu care vor să contribuie la împrumutul statului și pe care vârsându-o odată sau în rate să capete un număr de obligațiuni, corespunzător sumei ce a scris. Acestfel de emisiune se mai numește și emisiune prin subscripție. Emisiunile prin subscripție nu s'au succed de cât numai în țările bogate în capital, ca de ex. Anglia, Franța, Germania, etc. In alte țări cum e și țara noastră, săracă în capital, statul e necesitat să se adreseze și străinătății, ceea ce însă n'o face direct,* ci indirect prin mijlocirea altora. De aici apoi numirea de emisiuni indirecte. Mijlocitori sunt de regulă banchierii și băncile cele mari, cari se constituiesc într'un consorțiu sau sindicat, cu care apoi statul stabilește condițiunile de emisiune, condițiuni, cari pot fi diferite. Intâi de toate se stabilește cursul cu care consorțiul ia obligațiunile dela stat. Cursul acesta depinde în prima linie dela procentul, care s'a luat ca bază pentru plătirea cupoanelor. Dacă acest procent coincide cu cel de pe piață, adică cu cel ce se oferă banii, atunci cursul ar putea fi al pari. Dacă pe piață banii se oferă cu 4% și pentru împrumut s'a stabilit tot 4%, atunci natural că fiecare va oferi pentru o obligațiune o sumă egală cu valoarea nominală a ei, deci un curs al pari. Dacă însă procentul e mai mare ca cel de pe piață, cursul ce se va oferi va fi peste pari, adică mai mult ca valoarea nominală. Iar dacă procentul va fi mai mic ca cel de pe piață, atunci cursul ce se va oferi, va fi sub pari, adică mai puțin ca valoarea nominală. Considerațiuni de ordin principial fac ca statul să ofere un procent mai mic ca cel de pe piață, și astfel cur-

*) Au fost și la noi cazuri, când s'au făcut emisiuni directe. Anume sub absolutism cu obligațiunile pentru desărcinarea pământului și și în timpul mai nou, între anii 1890—93 cu obligațiilor, pe cari statul le-a dat direct celor interesați.

sul, cu care se vând, se pun în circulație obligațiunile de stat de regulă e sub pari.

Stabilit fiind cursul, cu care statul predă obligațiunile consorțiului, acesta anticipează odată sau în mai multe rate contravaloarea în bani a obligațiunilor. Obligațiunile primite le pune apoi în circulație și anume sau așa că invită publicul să subscrie sau le vinde la bursă. Sindicatul însă pune în circulație obligațiunile ceva mai scump decât cum le-a luat dela stat. Și interesul consorțiului este să le pună în circulație cu un curs cât va putea mai mare. Așa de ex. să zicem că statul le-a cedat cu 97%, consorțiul le va oferi la subscriere sau la bursă, zicem cu 98% sau 98½% pentruca să-i rămână un câștig din care să-și bonifice cheltuielile ce le are cu emisiunea. Cursul cu care se pun obligațiunile în circulație se numește *curs de emisiune*.

Uneori statul condiționează consorțiului, că dacă s'ar întâmpla ca să poată pune în circulație obligațiunile cu un anumit curs mai mare ca cel învoit, atunci din profitul ce ar rezulta peste acest curs, o parte oarecare să fie a statului. Așa de ex. zicem că statul cedează obligațiunile sale cu 97%, dar condiționează, că dacă consorțiului i-ar succeda să le pună în circulație cu un curs mai mare ca 98%, atunci din suma ce o va încasa peste acest curs, jumătate să fie a statului.*) Dar consorțiul poate să primească obligațiunile și cu condiția ca să le pună în circulație cât va putea mai bine și să le scotească statului cu cursul, cu care de fapt le-a vândut, iar statul să plătească consorțiului cheltuielile avute plus o anumită proviziune. În sfârșit nu e exclusă posibilitatea să se contracteze și sub alte condițiuni.

Trebue să amintim, că contractarea emisiunilor între stat și consorțieri se poate face și cu așa-numitul drept de „opțiune“ ceea ce însemnează că statul se obligă ca și emisiunile viitoare să le facă prin mijlocirea aceluiaș consorțiu. Lucrul trebue înțeles astfel: Imprumuturile se fac în mai multe emisiuni, așa d. e. emisiunea rentei ungare de coroane s'a făcut în mai multe rate și în decurs de mai mulți ani. Toate aceste emisiuni au fost mijlocite de consorțiul Rothschild, care deja la prima emisiune condiționase dreptul de opțiune.

În ziua de azi emisiunile se fac la bursă, căci nicăiri nu se poate găsi un loc mai nimerit pentru a pune efectele publice în circulație. Aci se concentrează toată circulațiunea financiară a țării, aci vin capitalurile disponibile să caute plasament, pășind sub formă de cerere de efecte. Prin urmare am putea zice că mijlocitorul propriu zis între stat și publicul

*) La noi la emisiunea rentei ungare grupul Rothschild a luat-o cu cursul de 91%, dar guvernul a condiționat că jumătate din profitul ce ar rezulta din vânzarea efectelor peste cursul de 92.4% să cadă în favorul tezaurului statului. Efectele s'au vândut cu 92.5% iar partea de venit cuvenită statului a fost cam un milion de coroane.

creditor e bursa, pentrucă consorțiul numai înlocuiește, pășește în locul statului ca oferent, deoarece acesta nu se poate dimitte în operațiuni atât de minuțioase, pentru cari n'are nici timp, nici mijloace potrivite.

(Va urma).

Escontentarea funcționarului infidel.

Cineva a fost angajat la o societate pe acții timp de peste 10 ani în calitate de șef-contabil, când a fost necesitat a părăsi serviciul avut, fiindcă societatea l-a fost demisionat simplu din funcțiune fără nici un anunț prealabil. La cererea funcționarului demisionat adunarea generală a hotărât a-i da o escontentare finală și a încredințat direcțiunii fixarea sumei de escontentare. Direcțiunea societății, contrar hotărârii adunării generale, a refuzat de a fixa suma de escontare și a declarat, că nu recunoaște fostului funcționar dreptul de a pretinde escontentare, fiindcă a dat după renunțarea lui de iregularități și abuzuri, cari l-au făcut nevrednic de escontentarea cerută. Hotărârea negativă a direcțiunii a fost primită apoi și de adunarea generală.

Ajungând lucrul la proces, instanța primă, tribunalul a constatat, că pâritorul a renunțat de bunăvoie la postul său și că adunarea generală a votat pe sama fostului șef-contabil o escontare, fixarea căreia a încredințat-o direcțiunii. Direcțiunea, cu provocare la iregularitățile și abuzurile constatate în activitatea pâritorului, a adus hotărâre negativă, pe care a acceptat-o ulterior și adunarea generală. Pe baza acestora tribunalul a decis cauza în favorul pâritorului și a obligat direcțiunea la plata unei sume de escontentare.

Iată motivarea sentinței: Dreptul pâritorului asupra sumei de escontentare a trebuit fixat, fiindcă pâritorul a fost timp mai îndelungat în serviciul societății pârâte și acest drept al său i l-a recunoscut și adunarea generală, încredințând direcțiunii numai fixarea sumei, — și când adunarea generală, care reprezintă totalitatea acționarilor și și exerciază drepturile în numele acesteia a recunoscut dreptul pâritorului asupra sumei de escontentare, direcțiunea, ca organ subordonat adunării generale n'a putut fi nici chemată și nici îndreptățită de a denega un drept recunoscut deja de adunarea generală.

Obligamentul societății de a escontenta pe pâritor nu încetează prin faptul, că pâritorul s'a făcut în funcțiunea sa culpabil de iregularități, resp. abuzuri, pentrucă dacă de fapt au subversat astfel de iregularități, acelea trebuiau comunicate adunării generale imediat după demisionarea pâritorului, lucru care însă nu s'a făcut; dar și de altcum controlul administrațiunii este de datorința direcțiunii și neglijarea acestei datorințe din partea direcțiunii nu poate atinge dreptul pâritorului. Suma de escontentare însă nefiind fixată prin contract, tribunalul a trebuit să-o fixeze conform uzului în vigoare, cu dublul salariului de pe 3 luni, care este termenul de anunț prevăzut în § 57 al L. C., adică, având în vedere că salariul anual al pâritorului a fost K 2400, cu suma de K 1200 și a judecă pe pârît la plata acestei sume și a intereselor ei legale.

Tabla reg. a schimbat sentința instanței prime și a respins pâra cu motivarea, că adunarea generală a societății pârâte, atunci când a considerat cererea de escontentare a pâritorului și a hotărât a o împlini, încredințând direcțiunii fixarea sumei, a fost în evidentă rătăcire în ce privește promisiunea sa de a vota fostului contabil-șef o escontentare, pentrucă a promis

aceasta în vederea serviciilor credincioase prestate de părator, pe când la reviziunea făcută cu ocaziunea predării oficiului s'a convins, că păratorului s'a făcut culpabil de fapte grave și a comis iregularități și neglijențe, cari îl fac nevrednic de a fi remunerat cu escontentare finală, din contra ar fi fost motive legale pentruca păratorului să fie momentan demisionat din oficiu. Fiind dovedit că păratorului la împlinirea agendelor sale ofici-oase a comis iregularități, cari se pot cualifică de acte infidele și astfel motivarea păratorului, că păratorului a fost nevrednic de a fi împărțit cu o escontentare a fost bazată, pâra a trebuit respinsă.

Curia reg. prin deciziunea sa Nr. 118/904 dela 15 Ianuarie 1905. a aprobat sentința instanței a doua pe baza motivelor sale.

JURISDICȚIUNE.

Inmanuarea decizului sumar prin poștă.

Scrisoarea recomandată prin care se intenționează intimarea decizului sumar, trebuie inmanuată la mâna proprie a adresatului. (Curia reg. Nr. 1603/904)

Responsabilitatea funcționarului de telegraf pentru erorile din telegramă. O firmă din Germania a făcut o comandă telegrafică la un stabiliment industrial. Funcționarul de telegraf din greșală a depeșat în loc de „eiligt“ („grabnic“) cuvântul „Eilgut“ („de expedit cu tren de mare viteză“). Din aceasta greșală a rezultat pentru firma din chestiune un plus de spese de M 369-50, pentru restituirea cărei sume a intentat funcționarului de telegraf proces. Funcționarul s'a apărat cu aceea, că în ziua din chestiune a avut foarte mult de lucru, având a substitui și pe un coleg al său; afară de aceasta depeșa trebuia pusă cu indicația „T. C.“ („a se confrontă“). Instanța primă a judecat pe funcționarul de telegraf la restituirea daunei, pe motiv că a întrelăsat de a confrontă depeșa și că de prea mult lucru n'a putut fi vorba. Instanța a doua, la care a ajuns cauza pe calea apelației, a respins pâra, cu motivarea că dauna nu poate fi adusă în nex causal cu neglijența funcționarului de telegraf, fiindcă adresatul trebuia să tragă la îndoaială exactitatea textului din depeșă, pentrucă indicația „Eilgut“ eră neuzitată și fiindcă spesele de transport erau aproape de două ori atât de mari ca prețul mărfii de expedit. Forul suprem judecătoresc, Reichsgericht-ul german, ca ultimă instanță, pertractând cauza a *nimicit* sentința instanței a doua și a aprobat sentința instanței prime pe baza motivelor sale.

Plenipotențele pentru adunarea generală sunt scutite de timbru. Acționarii și membrii însoțitorilor își pot exercia drepturile în adunarea generală și prin plenipotențierea altor acționari ori conmembrii. Plenipotența trebuie dată înscris. În urma unei arătări intrată la o direcțiune financiară, că plenipotențele de natura aceasta sunt netimbrate, percepătorul competent a măsurat competența erarială. Prin apelațiune cauza a ajuns la ministrul de finanțe, care prin ordinațiunea sa Nr. 12,405 dela 12 Faur a. c. a dispus ștergerea competenței măsurate. Ordinațiunea ministerială obsearvă însă că în caz de proces plenipotențele din chestiune sunt a se timbra necondiționat.

REVISTA FINANCIARA.

Situațiunea.

Sibiu, 7 Aprilie 1905.

La ultimo s'a manifestat în piața internă o cerere intensivă de bani, ceea ce a avut de consecvență urcarea trecătoare a discontului. Materialul de cambii prezentat în ultimele două zile ale lui Martie a. c. la centrala băncii Austro-Ungare din B-Pesta se cifrează cu considerabila sumă de K 26.000.000, asemenea au fost mari cererile din provincie, în fața cărora scadențele au fost minimale. Cambii de portofoliu s'au discontat cu $3\frac{5}{8}\%$ și $3\frac{3}{4}\%$ în sus, iar cambii vieneze de prima bonitate cu $3\frac{1}{16}\%$.

În Berlin la ultimo s'au scumpit banii în măsură însemnată; discontul privat s'a urcat la $2\frac{5}{8}\%$, $2\frac{3}{4}\%$ și în cazuri singuratiche chiar la 5% ; după ultimo însă etalonul s'a redus iarăși la $2\frac{3}{8}\%$ și $2\frac{1}{4}\%$. Aceeaș aparițiune a fost și în Londra, după ultimo însă discontul privat s'a redus la $2\frac{3}{16}\%$. În Paris discontul privat variază între $2\frac{1}{8}\%$ până $3\frac{1}{4}\%$.

SOCIETĂȚI FINANCIARE ȘI COMERCIALE.

„Cassa de păstrare“, (reuniune) în Seliște și-a ținut adunarea generală la 12 Martie st. n. a. c. sub prezidiul dlui Dr. Nicolae Calefariu, fiind notari dnii Dumitru Lăpădat și Nicolau Roman iar verificători ai procesului verbal dnii Dr. Nicolae Petra și Dumitru Stan Hertia. Prezenți au fost 55 membrii reprezentând 55 părți fundamentale cu 55 voturi.

Profitul net de K 19.380-48 s'a distribuit astfel: Dividendă și supradividendă K 4916-10. Fondului de rezervă K 5424-14. Scopuri filantropice-culturale K 8136-22. Tantiemă funcționarilor K 904-02.

Suma destinată spre scopuri filantropice-culturale s'a împărțit cum urmează: Cuota menită pentru fondul de binefaceri de K 8136-22 se împarte conform regulamentului despre administrarea lui în modul următor: A $\frac{1}{5}$ parte din cuotă adică K 1627-24 intră și sporește capitalul inatacabil al fondului de binefaceri la suma de K 49.700-89. Restul cuotei de K 6508-98 se distribuie în modul următor: 40% pentru spitalul public din Seliște K 2603-59. 20% pentru grădina de altoi K 1301-80. 20% pentru fondul cultural K 1301-80. 20% pentru ajutoare de natură filantropică K 1301-79. Dividenda s'a fixat cu $18\frac{1}{2}\%$ = K 37- de cupon și se plătește îndată după adunarea generală. În direcțiune s'a ales dnii Dr. Nicolae Calefariu, ca prezident, Dumitru Banciu, ca viceprezident, Iordachie Roșca, ca cassar, Dumitru Lăpădat, ca secretar, Petru Dragits, Constantin Hertia, Dr. Ioan Stroia, Petru I. Comșa, Bucur Comșa, Nicolae Lupăș și Stan Stefla, și în comitetul de supraveghiere dnii Dr. Nicolae Comșa, Ioan St. Banciu, Nicolae Roman și Michailă Stoica.

„Chiorana“, institut de credit și de economii, soc. pe acții în Somcuta-mare. Adunarea generală a acestui institut s'a ținut la 18 Martie 1905 sub prezidiul dlui Ioan Sêrbu, fiind notari dnii Dr. Victor Nyilvan pentru limba maghiară și George Radocea pentru limba română, iar verificători ai procesului verbal dnii I. B. Hangea, Teodor Blaga și Ioan Popp. Prezenți au fost 30 acționari, reprezentând 500 acțiuni cu 152 voturi.

Profitul net de K 13.793-43 s'a distribuit astfel: Dividendă și supradividendă K 6000-—. Fondului de

rezervă K 4976.— Scopuri filantropice-culturale K 531-17 Tantieme direcțiunii și comitetului de supraveghiere K 1319-01. Fondului de penziuni K 439-67. Tantiema directorului executiv K 175-86. Tantiemă și remunerație celorlalți funcționari K 351-72.

Suma destinată spre scopuri filantropice-culturale s'a împărțit cum urmează: Ajutor școalei confes. gr. cat. rom. din Șomcuta-mare K 100.— Fondului pentru pictarea bisericii române din Șomcuta-mare K 100.— Fondului cultural K 331-17. Dividenda s'a fixat cu 6% = K 6.— de cupon și se plătește cu începere dela 20 Martie 1905. În comitetul de supraveghiere s'au ales dnii George Achim, Ioan Gheție, Dr. Ladislau Gyurkó, Dr. Coriolan Pop, și Ioan Pop.

„*Hunedoara*“, institut de credit și anticipațiune în Deva și-a ținut adunarea generală la 22 Martie 1905 sub prezidiul Dlui Dr. Alexandru L. Hossu, fiind notari dnii Alexandru Moldovan junior și Dionisie Ardelean, iar verificători ai procesului verbal consiliul administrativ. Prezenți au fost 17 acționari, reprezentând 127 acțiuni cu 127 voturi.

Profitul net de K 4583-14 s'a distribuit astfel: Dividendă și supradividendă 10% = K 3190.— Fondului de rezervă special K 670.— Tantieme funcționarilor K 723-14.

Dividenda s'a fixat cu 10% = K 10.— de cupon și se plătește imediat după adunarea generală. În comitetul de supraveghiere s'au ales membrii ordinari: dnii Dr. Silviu Moldovan, Romul Cutean, și Adam Leșnican și suplenți: Simeon Dragomir și Teofil Tulea.

„*Oraviciana*“, societate pe acții în Oravița. Adunarea generală a acestui institut s'a ținut la 22 Martie 1905 prezidiul dlui Ilie Traila, fiind notar dl Ioan Perian, iar verificători ai procesului verbal dnii Dr. Petru Cornean și Cornel Strimbei. Prezenți au fost 88 acționari, reprezentând 3298 acțiuni cu 1851 voturi.

Profitul net de K 67,071-31 s'a distribuit astfel: Dividendă și supradividendă K 44,000.— Fondului de rezervă K 9923.— Fondului pentru scopuri filantropice-culturale K 1653-02. Tantieme direcțiunii și comitetului de supraveghiere K 4748-55. Tantieme directorului K 1187-13. Tantieme funcționarilor K 791-42. Fondul disponibil de rezervă K 1768-19. Fondul de penziuni K 3000.—

Pentru scopuri filantropice-culturale s'a împărțit K 2827-20 pentru ajutoare la studenții săraci, diverse școli și biserici, și diferite scopuri culturale și de binefaceri. Dividenda s'a fixat cu 8% = K 8 de cupon și se plătește cu începere dela 23 Martie 1905. În comitetul de supraveghiere s'au ales dnii Cornel Strimbei, Ion Petrovici președinte, Iuliu Roșiu, Dr. Gropșian Mihaiu, George Jian, Ioan E. Țeran și Leza Vasile. S'a primit totodată un „Normativ referitor la asigurarea funcționarilor pentru cas de deficiență.“

„*Plugarul*“, institut de credit și economii, soc pe acții în Săcădate a convocat pe 2 Mai a. c. o adunare generală extraordinară. Obiectele puse la ordinea zilei sunt: modificarea mai multor §§ din statute și urcarea capitalului social cu K 10,000.— la K 20,000.

„*Victoria*“, institut de credit și de economii, soc pe acții în Arad. Direcțiunea acestui institut prin publicațiune de data 24 Martie a. c. aduce la cunoștința celor interesați condițiunile, sub cari se face urcarea capitalului social dela K 600,000.— la K 1.200,000.—

Acăstea sunt: 1. Fiecare acționar este îndreptățit a opta la atâtea acțiuni din emisiunea nouă, câte acțiuni vechi posedă. 2. Prețul acțiunilor nouă este K 300.—, din care K 200.— se trec la capitalul social și K 100.— la fondul general de rezervă. 3. Termnul de subscriere este fixat dela 15 April a. c. până la 15 Mai a. c. incluzive, având a se depune până la acest termin acțiunile vechi și prima rată de K 50.— de fiecare acție la cassa societății. 4. Prețul restant se plătește la termnele următoare:

K 50.— dela 15 Maiu a. c. până la 15 August a. c.
 „ 100.— „ 15 Aug. „ „ „ 15 Sept. „ „
 „ 100.— „ 15 Sept. „ „ „ 15 Oct. „ „

Se pot plăti însă și mai multe ori toate ratele deodată, în care caz subscribenții primesc 5% interese; pentru ratele restante se vor plăti interese de întârziere de 6%. Cu începere dela 1 Ianuarie 1906 acțiunile nouă participă la profitul net al societății, în aceeași măsură ca și acțiunile vechi.

După plățirea integrală a prețului de emisiune, dar numai cu începere dela 15 Novembre a. c., se vor libera acțiunile nouă.

Acțiunile, la cari acționarii vechi n'au optat până la 15 Maiu a. c., se vor vinde din partea direcțiunii din mână liberă, cu un preț ce se va fixa de aci înainte, care însă la nici un caz nu poate fi sub K 300.— de acțiune.

„*Vlădeasa*“, institut de credit și de economii, soc pe acții în B.-Huedin, și-a ținut adunarea generală la 24 Martie 1905 sub prezidiul Dlui Ioan Pop, fiind notari dnii Dr. Andreiu Pop și Constantin Căciulă, iar verificători ai procesului verbal dnii George Tulbure, Crăciun Lupaș, și Gavrilă Pop. Prezenți au fost 21 acționari, reprezentând 778 acțiuni cu 284 voturi.

Profitul net de K 20,635-80 s'a distribuit astfel: Dividendă și supradividendă K 6294.— Fondului de rezervă K 4768-80. Scopuri filantropice-culturale K 1647. Tantieme direcțiunii, comitetului de supraveghiere și funcționarilor K 4617.— Remunerațiuni K 770.— Fondului de penziuni al oficialilor K 1769-50. Fondului special de asigurare K 769-50.

Dividenda s'a fixat cu 6% = K 6.— de cupon și se plătește cu începere dela 15 Maiu 1905. În direcțiune s'a ales dl Luca Lung, iar în comitetul de supraveghiere dnii: Basiliu Podoabă, Simion Mărincaș Florian Petran, Dr. Simion Tămaș și George Fargo-

Dividenda Băncilor noastre pe anul 1904.)*

	Dividenda de cupon		Scadența
	%	K f	
„Agricola“ Lugos	5	10—	12 Februarie 1905.
„Albina“	14	28—	25 Martie „
„Ardeleana“	10	10—	23 „ „
„Arieșana“	7	7—	15 Maiu „
„Banca populară“, Dej	9	9—	21 Ianuarie „
„Berzovia“	8	4—	1 Maiu „
„Bihoreana“	6	12—	25 Februarie „
„Bistrițiana“	10	20—	9 Martie „
„Bocșana“	6	6—	5 „ „
„Brădetul“	10	5—	22 „ „
„Cassa de păstr.“ Mercurea	7	7—	26 „ „
„Cassa de păstr.“ Săliște.	18½	37—	12 „ „
„Chiorana“	6	6—	20 „ „
„Cordiana“	9	9—	27 Februarie „
„Concordia“, Uzdin	8	8—	11 Martie „
„Coroana“, Bistrița	5	10—	1 Aprilie „
„Corvineana“	10	10—	12 Februarie „
„Bistrița“	12	12—	5 Martie „

	Dividenda de cupon		Scadența	
	%	K f		
„Detunata“	8	4—	?	
„Doina“	10	10—	11	Martie 1905
„Dunăreana“	5	5—	10	„
„Economia“, Cohalm	5	5—	19	Februarie „
„Economia“, Lugoj	6	3·60	14	Martie „
„Economul“	8	8—	15	„
„Făgetana“	6	12—	16	„
„Fortuna“	8	4—	1	Maiu „
„Furnica“	7	25—	14	Martie „
„Grănițerul“	9	9—	4	„
„Hațegana“	8	8—	?	„
„Hondoleana“	9	2·70	1	Aprile „
„Hunedoara“	10	10—	22	Martie „
„Iulia“	12	12—	16	„
„Ligediana“	7	3·50	7	„
„Lipovana“	9	18—	23	Februarie „
„Luceafărul“	7	7—	20	Martie „
„Mercur“	8	16—	26	Februarie „
„Mielul“	10	10—	12	Martie „
„Mureșiana“	8	8—	1	Aprile „
„Mureșianul“	7	14—	9	Martie „
„Nădlăcana“	6	6—	13	„
„Nera“	8	8—	30	Ianuarie „
„Oraviciana“	8	8—	23	Martie „
„Parsimonia“	7	7—	10	„
„Patria“	15	30—	4	„
„Plugariul“	9	9—	23	Februarie „
„Poporul“	6	6—	?	„
„Porumbăceana“	7	7—	11	Martie „
„Racoțana“	8	8—	9	Februarie „
„Riureana“	8	8—	15	Maiu „
„Sătmăreana“	5	10—	22	Februarie „
„Schinteia“	10	5—	1	Iulie „
„Sebeșana“, Caransebeș	8	8—	3	Martie „
„Sebeșana“, Sebeș	10	10—	?	„
„Sălăgiaua“	6	6—	13	Martie „
„Sentinela“	8	8—	16	Februarie „
„Silvania“	9	9—	1	Aprile „
„Șoimușana“	7	3·50	23	Ianuarie „
„Someșana“	8	16—	1	Martie „
„Steaua“	8	8—	9	„
„Timișiana“	6	12—	2	„
„Tibleșana“	7			
„Ulpiana“	6	3—	1	Maiu „
„Victoria“	9	18—	6	Martie „
„Vlădeasa“	6	6—	15	Maiu „
„Zărândeana“	10	10—	19	Februarie „
„Zlăgheana“	6	3—	16	Martie „

CRONICA.

Alegere de director la „Furnica“ din Făgăraș. Precum suntem informați dl *Mateiu C. Jiga*, a fost ales din partea direcțiunii „Furnicii“ în mod definitiv la postul de director executiv al acestui institut, post ocupat pân'acum numai provizor.

Noua emisiune a „Victoriei“. Institutul de credit și economii „Victoria“ din Arad a adresat următorul circular către acționarii săi:

Cu provocare la publicațiunea noastră de dato 24 Martie st. n. 1905 relativă la noua emisiune de acții, în sensul acestei publicațiuni, și pe baza §-lui 7. din statutele institutului, prin prezenta avem onoare a rugă pe toți domnii vechi acționari, să binevoiască a se declara asupra dreptului lor de preferință la subscriere.

Drept de preferință la acțiunile nouă pot avea numai acei acționari, cari sunt introduși ca atari în registrele institutului și sunt totodată în posesiunea acțiilor vechi.

Declarațiunea de opțiune să se facă pe formularul adnexat, și să ni se trimită dimpreună cu acțiunile vechi și prima rată din preț, negreșit până la termenul precisiv de 15 Maiu st. n. 1905.

Arad, la 24 Martie st. n. 1905.

Direcțiunea institutului.

SUMAR.

După adunările generale. — Efectele publice. — Escontarea funcționarului infidel. — *Jurisdicțiune*: Inmanuarea decizului sumar prin poștă. Responsabilitatea funcționarului de telegraf pentru erorile din telegramă. Plenipotențele pentru adunarea generală sunt scutite de timbru. *Revista financiară*: Situațiunea. — *Societăți financiare și comerciale*: „Cassa de păstrare“ Seliște, „Chiorana“, „Hunedoara“, „Oravițiana“, „Plugarul“, „Victoria“, „Vlădeasa“. — *Cronică*: Alegere de director la „Furnica“ din Făgăraș. Noua emisiune a „Victoriei“.

VICTORIA, Institut de credit și economii, Arad.

Publicațiune.

Adunarea generală a institutului nostru ținută la 5 Martie 1905 a hotărît urcarea capitalului de fondare dela K 600,000— la suma de K 1.200,000— prin o nouă emisiune de 3000 acții à K 200— valoare nominală.

Pe baza acestei hotăriri și autorizațiuni primite dela adunarea generală, prin aceasta oferim acționarilor vechi spre cumpărare 3000 bucăți acții nouă, pe lângă următoarele condiții:

1. Fiecare acționar vechiu are dreptul de a subscrie din noua emisiune atâtea acții, câte posedă din emisiunile anterioare.

2. Prețul unei acții nouă, pentru acționarii vechi, se fixează în suma de K 300—, din cari K 200— se adaugă la capitalul de acții, iar K 100— după subtragerea tuturor speselor de emisiune; se vor conta în favorul fondului general de rezervă.

3. Termenul de subscriere să fixează cu începere dela 15 Aprilie st. n. 1905 până la 15 Maiu st. n. 1905 inclusive, cu acea restricțiune, că toți aceia acționari, cari până la acest termen nu s'au declarat și nu au participat la subscriere își pierd necondiționat dreptul lor de prioritate la subscriere. (§. 7. din statute).

Deodată cu declarațiunea de subscriere, acționarii sunt datori să depună acțiunile lor vechi pentru cari optează, și până la termenul de 15 Maiu st. n. 1905 să plătească la casa institutului și prima rată din prețul de emisiune, iarăș sub urmări de pierdere a dreptului lor de opțiune.

Acțiunile astfel depuse la cassă, se stampilează cu nota de opțiune, și imediat să restituie acționarilor dimpreună cu un titlu provizor de acții, în care se va introduce plățirea ratei prime și a tuturor ratelor următoare.

4. Pentru plățirea prețului de emisiune se fixează următoarele termene și rate:

K 50—	dela 15 April	până la 15 Maiu 1905,
„ 50—	„ 15 Maiu	„ „ „ „
„ 100—	„ 15 Aug.	„ „ „ „
„ 100—	„ 15 Sept.	„ „ „ „
„ 100—	„ 15 Sept.	„ „ „ „

Fiecare acționar are însă dreptul să plătească deodată mai multe sau și toate ratele, înainte de termintele aci fixate.

5. Acțiunile nouă vor participa la toate beneficiile și se vor bucura de toate drepturile ce le posedă acțiunile vechi cu începere dela 1 Ianuarie 1906.

Până la acest termen subscribenții primesc 5% neto interese după sumele plătite în contul acțiunilor nouă, dela plătire până la 31 Decembrie 1905; din contra subscribenții, cari vor rămâne în restanță cu plățirea punctuală a ratelor, vor plăti la cassă 6% interese după sumele restante.

În lipsa de plată a ratelor la termintele fixate, se aplică dispozițiile §. 10. din statute, în sensul cărora ratele deja plătite cad în favorul fondului de rezervă, iar acțiunile neplătite se declară de nimicite, și în locul aceleia se emite un nou titlu de acție.

6. După plățirea integrală a prețului de emisiune, însă numai cu începere dela 1 Novembre 1905 se vor elibera acțiunile nouă.

7. Ce privește acțiunile, la cari acționarii vechi nu au optat până la termenul de 15 Maiu st. n. 1905, direcțiunea își rezervă dreptul să le emită și vândă din mână liberă, imediat după 15 Maiu 1905, cu prețul pe care îl va fixa direcțiunea, care nu poate fi însă mai mic de K 300.— per acție.

Direcțiunea cu începere dela 15 April 1905 primește și pentru aceste acțiuni însinuări de subscriere, fie din partea acționarilor vechi, fie din partea altora, însă fără nici un fel de obligo pentru direcțiune.

Arad, la 24 Martie st. n. 1905.

Nr. 46. (1—1)

Direcțiunea institutului.

Bursa de mărfuri din Budapesta.

Cursul din 5 April 1905.

Grâu de Bănat	per 100 kg. vinde	
" " Tisa	" " " "	18-50—19-15
" " Pesta	" " " "	18-85—19-25
" " Alba-reg.	" " " "	18-75—19-10
" " Bacica	" " " "	18-75—19-15
Secară	" " " "	18-60—19-15
Orz	" " " "	14-50—14-70
Ovăș	" " " "	14-35—15—
Porumb	" " " "	14-40—15—
Rapiță	" " " "	15-60—16-20
Untură de porc B.-Pesta	" " " "	— — — 137—
Slănină (clisă)	" " " "	115—119—

Bursa de București.

Cursul din 3 April 1905.

Renta amort. 1881 de 5%	vinde Lei	
" " 1892 5%	" " " "	104 ¹ / ₈
" " 274 mil. 4%	" " " "	102 ³ / ₄
" " 1898 4%	" " " "	94 ¹ / ₂
Fonciare rurale 5%	" " " "	94
" " 4%	" " " "	102 ³ / ₄
Scris. fonc. urb. București 5%	" " " "	94 ¹ / ₄
" " Iași	" " " "	95 ¹ / ₄
" " " "	" " " "	91 ¹ / ₂

Bursa de efecte din Viena și Budapesta.

Cursul din 5 April 1905.

%	V A L O R I	Viena vinde	Bpesta vinde
	Datoria publică comună.	v cor.	p. 100 K
4	Renta unit. în hârtie, Mai, Nov., 16% dare	100 65	100-60
4-2	" " arg. Febr. Aug. 16% " "	100-55	101—
5	Losuri din 1860 à fl. 500— " 20% " "	158-60	158-75
5	" " 1860 à fl. 100— " 20% " "	193—	194—
—	" " 1864 à fl. 100— " 20% " "	287—	286—
	Datoria publică austriacă.		
1	Renta austr. aur., scut. de dare	120-15	120-50
4	" " Cor.	100-65	101—
3 1/2	" " de invest.	93-75	— —
	Datoria publică ungară.		
4	Renta ung. aur., scut. de dare	118-85	119-20
4	" " Cor. " " "	98-35	98-75
3 1/2	" " " " " " " " " " " "	90-10	90-25
—	Impr. ung. cu premii à 100 fl. " " " "	225—	224-75
4	" p. regul. Tisei sc. de dare	172—	175—
4 1/2	Oblig. de regalii croat-slav. " " " "	102-75	103—
3	Impr. p. regul. Porților de fier	84-75	84—
4	Oblig. rurale croato-slavone	99—	99-50
4	" " ungare	99-25	99-75
	Alte datorii publice.		
5	Los. p. regularea Dunării, à 100 fl.	283—	— —
4	Obl. Soc. Temeș-Bega	98-65	99—
5	Imp. cu prem. al orașului Viena	104-65	— —
4 1/2	" " " " " " " " " " " "	98-35	98-50
2	" " " " " " " " " " " "	113-25	— —
—	Oblig. cu premii a C. fer. turc. à 400 fr.	143-60	— —
—	Impr. bulgar 1889	115-50	115-50
	Scrisuri fonciare și a. a.		
1	Instit. de Cred. fonc. austr.	100-75	— —
3	" " " " " " " " " " " "	317-50	— —
4	Banca austro-ungară 40 1/2 ani	102-15	— —
4	" " " " " " " " " " " "	— —	102-65
4 1/2	Banca com. ung. Pesta	100-90	101-25
4	" " " " " " " " " " " "	94-50	99-50
4 1/2	Obl. com. ale Băncii com. ung., Pesta, repl. 110% în fl.	108-70	108-75
4	Obl. com. ale Băncii com. ung., Pesta, 50 1/2 ani	100-50	101—
4	" " " " " " " " " " " "	98-75	98-75
4	Inst. de credit fonciar ungar	98-25	100-30
3 1/2	" " " " " " " " " " " "	100-10	100-25
4 1/2	Banca hipotecară ungară	101—	101-50
4	" " " " " " " " " " " "	101-20	99-50
4	" " " " " " " " " " " "	284—	141—
4 9/10	Cassa de păstrare regn. Pesta 50 ani	— —	99-50
5	" " " " " " " " " " " "	— —	102-50
4 1/2	" " " " " " " " " " " "	— —	102—
4 1/2	Cassa de păstrare Sibiu, em. IV.	— —	102-50
5	" " " " " " " " " " " "	— —	103-50
4 1/2	" " " " " " " " " " " "	— —	102—
4 1/2	Inst. de credit fonciar Sibiu, em. VI.	— —	101-75
4	" " " " " " " " " " " "	— —	99-50
	Lozuri.		
	Basilica, à fl. 5—	27—	27—
	Credit, à fl. 100—	493—	496—
	Clary, à fl. 40— v. c.	170—	— —
	Buda, à fl. 40—	175—	178—
	Pálffy, à fl. 40—	185—	184—
	Crucea roșie austriacă, a fl. 10—	58-75	60—
	" " " " " " " " " " " "	39-50	40—
	Rudolf, à fl. 10—	69—	— —
	Salm, à fl. 40— v. c.	227—	— —
	Salzburg, à fl. 20—	81—	— —
	Impr. cu prem. al oraș. Viena, 1874	547—	— —
	Sanatorium Regina Elisabeta K 5—	— —	14—
	" " " " " " " " " " " "	— —	14—
	Valute.		
	Galbini austr. sau ung.	11-37	11-40
	" " c. reg.	11-32	11-33
	Napoleon'd'or (20 frci sau 8 fl. aur)	19-09	19-09
	20 Marce germ. aur	23-49	23-51
	Ruble rusești de hârtie per bucată	— —	2-54
	Bilete germ. 100 M.	117-37	117-45
	" franc. 100 Fr.	— —	95-67
	" ital. 100 Lire	95-55	95-75
	Ruble, bilete, 100	253-25	— —
	Lei românești, 100	— —	94-40